

f.eks. diskontoen, som er en velkendt rentesats, og så kunne det være plus en eller anden merrente.

På daværende tidspunkt var svaret fra ministeren, at det ikke kunne lade sig gøre på den her side af år 2000, fordi de folk i ministeriet, der har intellektuel kapacitet til at omprogrammere computerne, var besat til anden side med at sørge for, at computerne overhovedet virker efter årtusindskiftet.

Så når de to lovforslag forelægges i dag, har jeg kun grund til at være tilfreds med, at det er gået hurtigere, end ministeren tidligere havde bebudet, i og med at vi har lovene her foran os på denne side af årtusindskiftet.

Men så er der jo ikrafttrædelsesbestemmelserne, og det er vel dér, der stadig væk er problemer med at finde tilstrækkelige intellektuelle ressourcer i ministeriet. Efter vores mening skal tingene naturligvis foregå på en betryggende måde, og det vil efter vores mening være så hurtigt som muligt.

Men kigger vi så på, hvilken referencerente man vælger, ja, så kan vi se af lovforslag nr. L 19, § 7, stk. 2, at det er en halvbesværlig omgang med 2 decimaler, Københavns Fondsbørs, 20 børsdage osv., osv. Efter vores mening må der være en nemmere rente at referere til end at skulle hen og have fat i obligationsrenten udregnet på denne besværlige måde. Derfor vil vi under udvalgsarbejdet bede ministeren om at svare på, hvorfor man ikke har valgt diskontoen som et fast referencepunkt.

Så er det jo sådan, at vi rent faktisk i Danmark har en rentelov. Renteloven har til formål at beskytte borgerne mod ågerrenter. Det er bare sådan, at i rentelovgivningen er den offentlige sektor undtaget, så borgerne kun skal beskyttes mod ågerrenter, hvis det er private, der kan finde på at opkræve ågerrenter.

Mit spørgsmål til ministeren er: Når man nu laver denne gennemgribende modernisering, som vi som sagt hilser velkommen, hvorfor lader man så ikke den offentlige sektor omfatte af rentelovgivningen, altså et egentligt lovforbud mod, at det offentlige opkræver ågerrenter?

Dermed være ikke sagt, at de rentesatser, vi har nu, er ågerrenter, men man kan jo, hvis man tænker 10, 15, 20 år ud i fremtiden, nemt forestille sig en situation, hvor markedsrenten, obligationsrenten, eller hvad vi nu refererer til, bliver betydelig højere. Og der er det jo altså sådan i rentelovgivningen, at dér er der forbud hos private mod at opkræve egentlige ågerren-

ter. Et sådant forbud burde vel også gælde den offentlige sektor, herunder Skatteministeriet.

Så er der det provenutab, som denne rentenedsættelse betyder, og vores anbefaling til ministeren er, at i den 400 mia. kr. store finanslov vil jeg gætte på at der skønsmæssigt er 1.500-1.600 steder, hvor de penge kan spares, uden at der er én eneste, der opdager, at man gør det, frem for at man går over til at forhøje personskatteprovenuet.

Så har vi set i en række af de høringssvar, der er anmeldt, at man fra nogles side – jeg tror, det er Advokatrådet – er lidt betænkelig ved bestemmelserne i § 11, stk. 2, nemlig om, hvor længe folk hæfter for at skulle betale. Hvis man f.eks. bare har siddet i en bestyrelse, kan man i 5 år hæfte for de manglende betalinger osv.

Den § 11, stk. 2, handler jo sikkert et eller andet sted om, som man siger på godt dansk, at brændt barn skyr ilden. Og med skatteministerens erfaringer med forløbet af selskabstømmersagerne er det vel sådan en forebyggelsesparagraf, vi får her, så de, der måtte begive sig ud i den slags selskabslege som selskabstømning, på forhånd ved, at der er en lovhjemmel til, at vi kan forfølge dem ganske længe.

Så selv om man fra Advokatrådets side har været lidt betænkelig ved den bestemmelse, skal det ikke være noget, der giver anledning til bekymringer hos os, af den simple grund, at det jo som regel er bedre at forebygge end at helbrede.

Det sidste, jeg vil sige, er, at når vi nu har disse to lovforslag, som vi bestemt gerne vil støtte, så mangler vi gebyrerne. Mange af de små virksomheder, som i dag falder i unåde hos told- og skattemyndighederne, ja, de oplever jo, at disse gebyrer, der løber på selv meget små beløb, hurtigt når et sådant omfang, at selv om de egentlig havde kunnet samle flasker i parken til at betale den moms, de skyldte, jamen så har gebyrer og rykkergebyrer osv. haft så kraftig en vækst, at det næsten er umuligt for dem at komme ud af den gæld igen.

Derfor vil vi ved denne førstebehandling opfordre ministeren til, ligesom der nu er tale om en generel revision af de forskellige rentesatser, at der så også kommer en generel revision af de forskellige gebyrsatser. Og som sagt vil vi under udvalgsarbejdet have ministerens svar på, hvorfor man laver en reference til obligationsrenten frem for at lave en reference til diskontoen.